

Ο χορός κατά Τσαρούχη

Ξεφυλλίζοντας το τελευταίο τεύχος του περιοδικού «Λέξη», σταθήκαμε σ' ένα κείμενο, που ο Γιάννης Τσαρούχης υπαγόρευσε στην ανιψιά του Νίκη Γρυπάρη και το θανάση Νιάρχο, σχετικά με το ανέβασμα του «Ορέστη» που ετοιμάζε. Μεταφέρουμε ένα απόσπασμα, που και ενδιαφέρον το βρήκαμε και άκρως επίκαιρο. Λέει, λοιπόν, ο Τσαρούχης:

«Το θέμα της Επιδάυρου, παρ' όλο που το λαμπρύνουν μερικοί ηθοποιοί του κλειστού θεάτρου, μένει ένα είδος τουριστικό και συμβατικό. Αφού η χρυσή νεολαία δεν λαμβάνει μέρος ως χορός στην παράσταση, όπως στην αρχαιότητα, αλλά μισθοδοτούμενες ηλικιωμένες γυναίκες, που πολλές απ' αυτές πάσχουν από κίρσους ή ασθένειες που οφείλονται στην ορθοστασία. Δεν έχουμε γνωρίσει την αρχαία τραγωδία, επειδή παίζουμε στα αρχαία θέατρα. Εξάλλου ο αναχρονισμός και ο νατουραλισμός ήταν ιδεώδη των αρχαίων τραγικών ποιητών.

Ακολουθώντας τους πιστά, πρέπει να υιοθετούμε και αναχρονισμούς. Αλλιώς η τέχνη θα πέσει σε μια γραφικότητα ρομαντική, άσχετη με την αρχαία τραγωδία».

Ε 10.10.89
422297

